

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B**

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2532/98
ze dne 23. listopadu 1998
o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce
(Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4)

Ve znění:

► **M1**

Nářízení Rady (EU) 2015/159 ze dne 27. ledna 2015

Úřední věstník

Č.	Strana	Datum
L 27	1	3.2.2015

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2532/98**ze dne 23. listopadu 1998****o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva“), a zejména na čl. 108a odst. 3 této smlouvy, jakož i na článek 34.3 Protokolu č. 3 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut“),

na doporučení Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) (1),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu (2),

s ohledem na návrh Komise (3),

v souladu s postupem stanoveným v čl. 106 odst. 6 Smlouvy a článku 42 statutu a za podmínek stanovených v čl. 109k odst. 5 Smlouvy, jakož i bodu 7 Protokolu č. 11 o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska,

- (1) vzhledem k tomu, že podle článku 34.3 statutu ve spojení s článkem 43.1 statutu, bodem 8 protokolu č. 11 a bodem 2 Protokolu č. 12 o některých ustanoveních týkajících se Dánska nezakládá toto nařízení nezúčastněným členským státům práva, ani jim neukládá povinnosti;
- (2) vzhledem k tomu, že článek 34.3 statutu stanoví, že Rada stanoví meze a podmínky, za nichž je ECB oprávněna ukládat podnikům peněžité pokuty nebo penále za neplnění povinností vyplývajících z jejích nařízení a rozhodnutí;
- (3) vzhledem k tomu, že porušení povinností vyplývajících z nařízení a rozhodnutí ECB se mohou týkat různých oblastí působnosti ECB;
- (4) vzhledem k tomu, že se jeví jako vhodné zajistit, aby veškerá obecná a procedurální ustanovení pro uvalování sankcí byla obsažena v jediném nařízení, aby byl postup při uvalování sankcí v různých oblastech působnosti ECB jednotný; že jiná nařízení Rady stanoví pro určité oblasti zvláštní sankce a odkazují u zásad a postupů týkajících se uvalování sankcí na toto nařízení;

(1) Úř. věst. C 246, 6.8.1998, s. 9.

(2) Úř. věst. C 328, 26.10.1998.

(3) Stanovisko ze dne 8. října 1998 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

▼B

- (5) vzhledem k tomu, že toto nařízení ECB musí poskytovat určitý prostor pro uvážení jak s ohledem na příslušné postupy, tak s ohledem na jejich uplatnění v mezích a za podmínek, které toto nařízení stanoví, aby se umožnilo účinné využití sankcí;
- (6) vzhledem k tomu, že Evropský systém centrálních bank (ESCB) a ECB byly pověřeny, aby se připravily na plné fungování ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (dále jen „třetí etapa“); že včasná příprava je důležitá proto, aby ESCB mohl ve třetí etapě plnit své úkoly; že důležitou částí přípravy je ještě před zahájením třetí etapy upravit uvalování sankcí podnikům, které neplní povinnosti uložené nařízeními a rozhodnutími ECB; že je žádoucí informovat co nejdříve hospodářské subjekty o podrobnostech opatření, jejichž přijetí považuje ECB pro uvalování sankcí za nezbytné; že je tedy nezbytné poskytnout ECB ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost normotvornou pravomoc;
- (7) vzhledem k tomu, že ustanovení tohoto nařízení lze účinně použít pouze tehdy, pokud zúčastněné členské státy přijmou potřebná opatření k zajištění toho, že jejich orgány budou oprávněny napomáhat ECB a úzce s ní spolupracovat v řízení o sankcích, jak stanoví toto nařízení, v souladu s článkem 5 Smlouvy;
- (8) vzhledem k tomu, že se má ECB obracet na národní centrální banky, aby plnily úkoly ESCB, pokud je to možné a vhodné;
- (9) vzhledem k tomu, že rozhodnutí podle tohoto nařízení, která ukládají peněžní závazek, jsou podle článku 192 Smlouvy podkladem pro výkon rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se

1. „zúčastněným členským státem“ rozumí členský stát, který přijal jednotnou měnu v souladu se Smlouvou;
2. „národní centrální bankou“ rozumí centrální banka zúčastněného členského státu;
3. „podnikem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba soukromého nebo veřejného práva v zúčastněném členském státě, s výjimkou veřejnoprávních osob při výkonu svých veřejných pravomocí, na které se vztahují povinnosti vyplývající z nařízení a rozhodnutí ECB, a to včetně poboček nebo jiných stálých provozoven, které se nacházejí ve zúčastněném členském státě, podniků s ústředím nebo sídlem mimo zúčastněný členský stát;

▼B

4. „protiprávním jednáním“ rozumí nedodržení povinnosti vyplývající z nařízení nebo rozhodnutí ECB podnikem;
5. „pokutou“ rozumí samostatná peněžní částka, kterou je podnik povinen zaplatit jako sankci;

▼M1

6. „penále“ rozumí peněžní částky, které musí platit podnik v případě trvajících protiprávních jednání jako trest nebo které mají přinutit dotyčné osoby k tomu, aby dodržovaly nařízení či rozhodnutí ECB v oblasti dohledu. Penále se počítají za každý celý den trvání protiprávního jednání:
 - a) od okamžiku, kdy byl podnik postupem podle čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce vyrozuměn o rozhodnutí, jímž se nařizuje ukončení protiprávního jednání, nebo
 - b) v případě, že trvajících protiprávních jednání spadá do oblasti působnosti čl. 18 odst. 7 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽¹⁾, v souladu s postupem podle článku 4b tohoto nařízení;
7. „sankcí“ rozumí pokuty a penále.

*Článek 1a***Všeobecné zásady a oblast působnosti**

1. Toto nařízení se vztahuje na ukládání sankcí podnikům ze strany ECB za neplnění povinností vyplývajících z rozhodnutí nebo nařízení ECB.
2. Pravidla vztahující se na ukládání sankcí ze strany ECB při plnění úkolů v oblasti dohledu v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB se použijí odchylně od pravidel stanovených v člancích 2 až 4 v rozsahu stanoveném v člancích 4a až 4c.
3. ECB zveřejní jakékoli rozhodnutí o uložení sankcí podniku v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, a to bez ohledu na to, zda proti němu byl podán opravný prostředek či nikoli.

ECB toto zveřejnění učiní na svých internetových stránkách bez zbytečného odkladu a poté, co dané rozhodnutí oznámila dotyčnému podniku. Zveřejňované informace zahrnují druh a povahu porušení a totožnost dotyčného podniku, ledaže by zveřejnění tímto způsobem:

- a) ohrožovalo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování, nebo
- b) pokud to lze zjistit, způsobilo dotyčnému podniku nepřiměřenou škodu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

▼ M1

Za těchto okolností se rozhodnutí o sankcích zveřejňují anonymně. Je-li pravděpodobné, že tyto okolnosti v přiměřené lhůtě pominou, lze zveřejnění na základě tohoto odstavce po tuto dobu odložit.

Bylo-li proti rozhodnutí o sankcích podáno odvolání k Soudnímu dvoru, zveřejní ECB bez zbytečného odkladu na svých oficiálních internetových stránkách rovněž informace o stavu předmětného odvolání a jeho výsledek.

ECB zajistí, aby informace zveřejněné podle tohoto odstavce byly na jejich oficiálních internetových stránkách po dobu alespoň pěti let.

▼ B*Článek 2***Sankce**

1. Meze, v nichž může ECB ukládat podnikům pokuty a penále, nestanoví-li zvláštní nařízení Rady jinak, jsou tyto:

- a) pokuty: horní mez činí 500 000 EUR;
- b) penále: horní mez činí 10 000 EUR za jeden den protiprávního jednání. Penále mohou být ukládána po dobu nejvýše šesti měsíců od okamžiku, kdy bylo podniku oznámeno rozhodnutí podle čl. 3 odst. 1.

2. Při rozhodování o tom, zda má být uvalena sankce, a při určování přiměřené sankce se ECB řídí zásadou proporcionality.

3. ECB přihlédne, je-li to opodstatněné, k okolnostem jednotlivého případu, jimiž jsou například:

- a) na jedné straně dobrá víra a stupeň otevřenosti podniku při výkladu a plnění povinností vyplývajících z nařízení nebo rozhodnutí ECB, jakož i stupeň svědomitosti a spolupráce ze strany podniku, a na druhé straně veškeré náznaky úmyslného klamání ze strany zástupců podniku;
- b) závažnost důsledků protiprávního jednání;
- c) opakování, četnost nebo délka trvání protiprávního jednání podniku;
- d) prospěch dosažený podnikem na základě protiprávního jednání;
- e) hospodářská velikost podniku a
- f) dřívější sankce uvalené podniku jinými orgány na základě týchž skutečností.

▼ M1

4. Spočívá-li protiprávní jednání v opomenutí, nezabýváje uložení sankce podnik plnění jeho povinností, nestanoví-li rozhodnutí přijaté podle čl. 3 odst. 4 nebo článku 4b výslovně jinak.

▼ B*Článek 3***Procesní pravidla**

► **M1** 1. Rozhodnutí o tom, zda má být zahájeno řízení o sankcích, přijímá ECB z vlastního podnětu nebo na základě žádosti národní centrální banky členského státu, v jehož soudní pravomoci k údajnému protiprávnímu jednání došlo. ◀ Stejně rozhodnutí může učinit také národní centrální banka členského státu, v jehož soudní pravomoci k údajnému protiprávnímu jednání došlo, z vlastního podnětu nebo na základě žádosti ECB.

Rozhodnutí o zahájení řízení o sankcích se písemně oznámí dotyčnému podniku, příslušnému orgánu dohledu a národní centrální bance členského státu, v jehož soudní pravomoci k údajnému protiprávnímu jednání došlo, nebo ECB. V oznámení je podnik podrobně vyzooměn o obvinění, jakož i o důkazech, o něž se toto obvinění opírá. Rozhodnutí může též nařídit ukončení jednání označeného za protiprávní a uvědomit podnik o tom, že na něj může být uvaleno penále.

2. Rozhodnutí podle odstavce 1 může podniku nařídit, aby se podrobil řízení o sankcích. V řízení o sankcích má ECB nebo případně národní centrální banka právo:

- a) požadovat předložení dokumentů;
- b) kontrolovat účetní knihy a záznamy podniku;
- c) pořizovat opisy nebo výpisy z účetních knih a záznamů;
- d) požadovat písemná nebo ústní vysvětlení.

Brání-li podnik řízení o sankcích, poskytne zúčastněný členský stát, v němž se příslušné obchodní prostory nacházejí, potřebnou pomoc včetně zajištění přístupu ECB nebo národní centrální banky do prostor podniku, aby umožnil výkon uvedených práv.

3. Dotyčný podnik má právo být vyslechnut ECB nebo národní centrální bankou. Podniku je nutno poskytnout lhůtu nejméně třiceti dnů k přednesení obhajoby.

4. Výkonná rada ECB přijme co nejdříve po obdržení podání národní centrální banky, která zahájila řízení o sankcích, nebo po konzultaci národní centrální banky členského státu, v jehož soudní pravomoci k údajnému protiprávnímu jednání došlo, odůvodněné rozhodnutí o tom, zda se podnik dopustil protiprávního jednání, a případně stanoví sankce, které mají být uvaleny.

▼B

5. Rozhodnutí se písemně oznámí dotyčnému podniku, přičemž je vyrozuměn o svém právu na přezkoumání. Rozhodnutí se rovněž oznámí příslušným orgánům dohledu a národní centrální bance členského státu, v jehož soudní pravomoci k protiprávnímu jednání došlo.

6. Dotyčný podnik má právo požádat Radu guvernérů ECB o přezkoumání rozhodnutí Výkonné rady. Žádost musí být podána do třiceti dnů od obdržení oznámení o rozhodnutí a musí obsahovat veškeré podpůrné informace a tvrzení. Žádost se podává písemně Radě guvernérů ECB.

7. Rozhodnutí Rady guvernérů ECB o žádosti podle odstavce 6 je nutno odůvodnit a písemně oznámit dotyčnému podniku, orgánu dohledu nad podnikem a národní centrální bance členského státu, v jehož soudní pravomoci k protiprávnímu jednání došlo. V oznámení je nutno podnik poučit o právu na soudní přezkoumání. Nerozhodne-li Rada guvernérů ECB do dvou měsíců od podání žádosti, může podnik požádat o soudní přezkoumání rozhodnutí Výkonné rady ECB podle Smlouvy.

8. Sankci uvalenou na podnik lze vymáhat až poté, co rozhodnutí nabude právní moci v důsledku toho, že

a) lhůta třiceti dnů stanovená v odstavci 6 uplyne, aniž je podána žádost o přezkoumání Radou guvernérů ECB, nebo

b) Rada guvernérů ECB oznámí podniku své rozhodnutí nebo lhůta zmíněná v odstavci 7 uplyne, aniž Rada guvernérů ECB rozhodne.

9. Výnos ze sankcí uvalených ECB náleží ECB.

▼M1

10. Pokud protiprávní jednání souvisí výlučně s úkolem, který je podle Smlouvy a statutu svěřen ESCB nebo ECB, lze řízení o sankcích zahájit výhradně podle tohoto nařízení, bez ohledu na to, zda vnitrostátní právní předpisy stanoví jiné řízení. Pokud protiprávní jednání souvisí s jednou nebo více oblastí, které nespádají do působnosti ESCB nebo ECB, není právem příslušného vnitrostátního orgánu zahájit zvláštní řízení v souvislosti s oblastmi, které nespádají do působnosti ESCB nebo ECB, dotčeno právo zahájit řízení o sankcích podle tohoto nařízení. Tímto ustanovením není dotčeno uplatňování trestního práva a vnitrostátních právních předpisů týkajících se pravomoci v oblasti obezřetnostního dohledu v zúčastněných členských státech podle nařízení (EU) č. 1024/2013.

▼B

11. Podnik nese náklady řízení o sankcích, jestliže je rozhodnuto, že spáchal protiprávní jednání.

*Článek 4***Lhůty**

1. Právo rozhodnout o zahájení řízení o sankcích podle tohoto nařízení zaniká rok poté, kdy se ECB nebo národní centrální banka členského státu, v jehož soudní pravomoci k protiprávnímu jednání došlo, poprvé o údajném protiprávním jednání dozvedí, a vždy pět let poté, kdy k protiprávnímu jednání došlo, a v případě trvajících protiprávních jednání pět let poté, kdy bylo protiprávní jednání ukončeno.

2. Právo rozhodnout o uvalení sankce za protiprávní jednání podle tohoto nařízení zaniká jeden rok po rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 3 odst. 1.

3. Právo zahájit výkon rozhodnutí zaniká šest měsíců poté, kdy rozhodnutí nabude právní moci podle čl. 3 odst. 8.

▼M1*Článek 4a***Zvláštní pravidla týkající se horních mezí sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu**

1. Odchylně od čl. 2 odst. 1 jsou meze, v nichž ECB může ukládat pokuty a penále v případě protiprávních jednání týkajících se rozhodnutí a nařízení, která ECB přijala při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, tyto:

- a) U pokut činí horní mez dvojnásobek zisku, kterého bylo dosaženo v důsledku protiprávního jednání, nebo ztráty, které bylo v důsledku protiprávního jednání zabráněno, jestliže je lze určit, nebo 10 % celkového ročního obrátu podniku.
- b) U penále činí: horní mez 5 % průměrného denního obrátu za každý den protiprávního jednání. Penále mohou být ukládána po dobu nejvýše šesti měsíců ode dne stanoveného v rozhodnutí, kterým byla uložena.

2. Pro účely odstavce 1 se rozumí:

- a) „ročním obratem“ roční obrat dotyčného podniku v předcházejícím hospodářském roce, jak je vymezen v příslušných právních předpisech Unie, a pokud tento obrat není k dispozici, obrat podle poslední dostupné roční účetní závěrky této osoby. Je-li dotyčný podnik dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným celkovým ročním obratem celkový roční obrat vyplývající z poslední dostupné konsolidované roční účetní závěrky v předcházejícím hospodářském roce, a pokud tato účetní závěrka není k dispozici, podle poslední dostupné roční účetní závěrky této osoby;

▼ **M1**

- b) „průměrným denním obratem“ roční obrat, jak je vymezen v písmenu a), dělený 365.

*Článek 4b***Zvláštní procesní pravidla týkající se sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu**

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 až 8 tohoto nařízení se na protiprávní jednání týkající se rozhodnutí a nařízení, která ECB přijala při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, uplatní pravidla stanovená v tomto článku.

2. Má-li ECB při plnění svých úkolů podle nařízení (EU) č. 1024/2013 za to, že existuje důvodné podezření, že se podnik s ústředím v členském státě eurozóny dopouští nebo dopustil jednoho nebo několika porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 7 nařízení (EU) č. 1024/2013, provede příslušné vyšetřování v souladu s následujícími ustanoveními.

3. Po skončení vyšetřování a předtím, než je předloha konečného návrhu rozhodnutí vypracována a předložena Radě dohledu, vyrozumí ECB v rámci své pravomoci vyšetřovat případy porušení předpisů v oblasti dohledu písemně dotčený podnik o zjištěných provedeného vyšetřování a o námitkách vznesených vůči těmto zjištěním.

V oznámení podle prvního pododstavce ECB v rámci své pravomoci vyšetřovat případy porušení předpisů v oblasti dohledu dotčený podnik informuje o právu předložit jí písemné připomínky týkající se skutkových závěrů a námitek, které byly proti tomuto subjektu vzneseny a které jsou v tomto oznámení uvedeny, včetně jednotlivých ustanovení, jež byla údajně porušena, a stanoví přiměřenou lhůtu pro předložení těchto připomínek. ECB není povinna zohlednit písemné připomínky, jež byly předloženy po uplynutí lhůty, kterou v rámci své pravomoci vyšetřovat případy porušení předpisů v oblasti dohledu stanovila.

V návaznosti na oznámení ve smyslu prvního pododstavce může ECB v rámci své pravomoci vyšetřovat případy porušení předpisů v oblasti dohledu dotčený podnik rovněž vyzvat k účasti na ústním jednání. Strany, které jsou předmětem vyšetřování, mohou být na jednání zastoupeny právníkem nebo jinými kvalifikovanými osobami nebo jim může právník nebo tyto osoby pomáhat. Ústní jednání jsou neveřejná.

Je zaručeno právo dotčeného podniku, který je předmětem vyšetřování, na přístup ke spisu. Toto právo se nevztahuje na důvěrné informace.

4. Rada dohledu předloží Radě guvernérů konečný návrh rozhodnutí, který stanoví, zda se dotčený podnik dopustil porušení či nikoli, a uvede sankce, které mají být případně uloženy, postupem podle čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013.

5. Dotčený podnik má právo požádat o přezkum rozhodnutí, které Rada guvernérů přijala podle odstavce 4, správní revizní komisí postupem podle článku 24 nařízení (EU) č. 1024/2013.

▼ M1*Článek 4c***Zvláštní lhůty v případě sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu**

1. Odchylně od článku 4 zaniká právo rozhodnout o uložení sankce v případě porušení rozhodnutí nebo nařízení ECB týkajícího se jejich úkolů v oblasti dohledu pět let poté, kdy k protiprávnímu jednání došlo, nebo v případě trvajícího protiprávního jednání pět let poté, kdy bylo protiprávní jednání ukončeno.

2. Běh lhůty stanovené v odstavci 1 přerušuje jakýkoli úkon, který ECB učiní pro účely vyšetřování nebo řízení, pokud se týká protiprávního jednání. Běh promlčecí lhůty se přerušuje s účinkem ode dne, kdy je úkon oznámen dotčenému dohlíženému subjektu. Po každém přerušení této lhůty začne běžet lhůta nová. Lhůta však nepřesáhne dobu 10 let od okamžiku, kdy k protiprávnímu jednání došlo, nebo v případě trvajícího protiprávního jednání 10 let od okamžiku, kdy bylo protiprávní jednání ukončeno.

3. Lhůty uvedené v předchozích odstavcích lze prodloužit, pokud:

- a) je rozhodnutí Rady guvernérů předmětem přezkumu před správní revizní komisí nebo odvolacího řízení před Soudním dvorem Evropské unie nebo
- b) je proti dotčenému podniku vedeno trestní řízení v souvislosti se stejnými skutečnostmi. V takovém případě se lhůty uvedené v předchozích odstavcích prodloužují o dobu, po kterou trvá přezkum rozhodnutí před správní revizní komisí nebo Soudním dvorem, nebo do ukončení trestního řízení proti dotčenému podniku.

4. Právo ECB vymáhat rozhodnutí o uložení sankce zaniká pět let po přijetí daného rozhodnutí. Běh promlčecí lhůty pro vymáhání přerušuje jakýkoli úkon ECB, jehož účelem je vymáhání platby nebo platebních podmínek uložené sankce.

5. Běh promlčecí lhůty pro vymáhání sankcí se staví:

- a) po dobu lhůty pro zaplacení uložené sankce;
- b) pokud je vymáhání platby uložené sankce pozastaveno na základě rozhodnutí Rady guvernérů nebo Soudního dvora.

▼ B*Článek 5***Soudní přezkum**

Na Soudní dvůr Evropských společenství se ve smyslu článku 172 Smlouvy přenáší neomezená soudní pravomoc k přezkoumání konečných rozhodnutí o uvalení sankce.

*Článek 6***Obecná ustanovení a normotvorná pravomoc**

1. V případě rozporu mezi ustanoveními tohoto nařízení a ustanoveními jiných nařízení Rady, která umožňují ECB uvalovat sankce, mají přednost tato jiná ustanovení.

▼B

2. S výhradou mezí a podmínek stanovených v tomto nařízení může ECB vydávat nařízení k přesnějšímu vymezení úpravy, podle níž lze uvalovat sankce podle tohoto nařízení, jakož i obecné zásady ke koordinaci a harmonizaci postupů týkajících se řízení o sankcích.

*Článek 7***Závěrečná ustanovení**

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Ustanovení čl. 6 odst. 2 se použije ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Ostatní ustanovení se použijí ode dne 1. ledna 1999.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.